

'We hebben hier dassen, een vos met jonkies, sperwers en buizerds en in de rietkraag bij die plas heb ik zelfs een roerdomp gezien.'

Theo Ariëns, voorzitter stichting Kadans, Nederasselt

'De gasten zijn nog het meest onder de indruk van de koeien en stieren. Een jongetje stond vanochtend uren lang naar die stier te staren.'

Tera Kroes, boerin bij het Persingse Buitengast

n de mesterij

Fietsen rond Overasselt, of op andere plekken rond Nijmegen: duizenden mensen deden het zondag tijdens het Streekgala. foto Eveline van Elk

Kalveren liggen ontspannen in het hooi bij boerderij Buitengast in Persingen. De jonge dieren zijn geliefd bij jonge kinderen. foto Flip Frans

De verhalenverteller brengt in Persingen agrarische volksverhalen tot leven. foto Flip Frans

Achter de schermen bij de boer

NIJMEGEN - In de schaduw van de paniek rond de EHEC-bacterie stelden 25 boerderijen in de omgeving van Nijmegen en Kleef gisteren hun erf open om te tonen hoe ze werken. Waar komt ons eten vandaan? Dat is de kernvraag achter het Streekgala. „We willen de mensen laten zien hoe het er op een boerenbedrijf aan toe gaat”, vertelt Tera Kroes van de boerderij Buitengast in Persingen.

Bijna duizend mensen bezochten Buitengast. Ze luisterden naar de verhalenverteller en ondervroegen de klauwenkapper in de stal. Kroes: „De gasten zijn nog het meest onder de indruk van de koeien en stieren. Een jongetje stond vanochtend uren lang naar die stier te staren. Dankzij het Streekgala krijgen de mensen toch een beter beeld. Het imago van de oude boer met een sigaretje op

zijn lip, houdt geen stand.” Stichting Landwaard organiseerde het Streekgala voor de negende maal. De dag werd aangekleed met kinderactiviteiten, rondleidingen en fietstochten langs boerderijen in de vijf deelnemende gebieden. Nieuw dit jaar waren de verhalenvertellers. „Zij laten de landelijke volksverhalen herleven”, aldus Linette Mak van de stichting. In Duitsland breidde het Streekgala

la zich uit met een aantal nieuw deelnemende boeren en samenwerking met Duitse onderwijsinstellingen. Dit leverde volgens Mak een kwaliteitsimpuls op, maar Nederlanders blijven toch vooral in eigen land. „Op de boerderijen Kleef lopen vooral Duitsers.” Mak schat het totale aantal bezoekers op alle 25 locaties samen rond de 20.000. „Daar zijn we mooi weer erg dankbaar voor.”

STREEKGALA

In de wijde omgeving van Nijmegen en Kleef verwelkomden boerderijen zondag nieuwsgierige bezoekers. Op zoek naar de oorsprong van ons voedsel, of gewoon genietend op de fiets.

Kalfjes in de wei, en

Vijf fietsroutes telde het Streekgala. De Gelderlander fietste er een, die van Overen Nederasselt. Van kalfjes in de wei tot kalfjes bij de witvleeskalvermesterij.

door Menno Pols

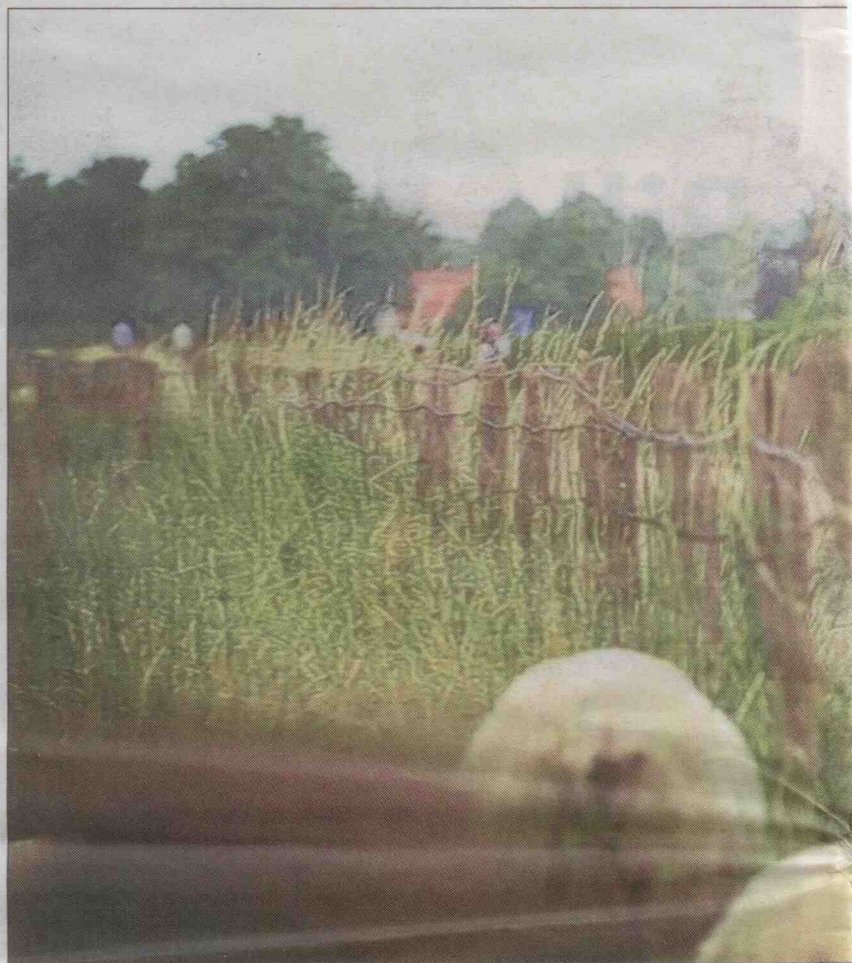
Tussen de Broekstraat en de Maas, aan de rand van Nederasselt, ligt een paradijsje. Het is het natuurgebied dat wordt onderhouden door de vrijwilligers van de stichting Kadans. Amper tien hectare groot en het bewijs dat een natuurgebied niet groot hoeft te zijn om bijzondere dieren te herbergen.

„We hebben hier dassen, een vos met jonkies, sperwers en buizerds en in de rietkraag bij die plas heb ik zelfs een roerdomp gezien”, zegt voorzitter Theo Ariëns van Kadans. Het natuurgebiedje is een van de plekken die bezocht konden worden tijdens het Streekgala, de feestdag van het platteland, waarop allerlei agrarische bedrijven en natuurorganisaties in de wijde omgeving van Nijmegen hun deuren openzetten voor het publiek.

Vijf routes konden er worden gefietst. Wij kiezen de route langs de Maas, in een wijde boog om Overasselt heen. Van het kleine paradijsje gaat het over de Maasbandijk stroomopwaarts, naar het oosten. Gemaaid gras geurt, leeuwerikken zingen: alle zintuigen worden geprikkeld. Onder aan de dijk lopen moederkoeien met kalfjes.

„Goh, dat zie je niet vaak meer. Meestal worden de kalfjes na de geboorte meteen bij de moeder weggehaald”, zegt een passante verrukt.

Het ontbreekt langs de wegen geheel aan routebordjes. Er waren weliswaar kaartjes te downloaden, maar enige aanwijzingen in de

werkelijke wereld waren toch wel gemakkelijk geweest.

Aan de Valkstraat, tussen Overasselt en Malden, ligt champignonkwekerij Roma. Fascinerend om te zien hoe de witte paddenstoelen in drie weken groeien op een compostlaag bestaande uit kippen- en paardenmest en stro. Buiten worden gratis bordjes gebakken champignon met uitjes en stobbrood geserveerd. Een welkome versterking tijdens de fietstocht.

Vanwege het mooie weer is het overal gezellig druk. Op de hele route zijn mensen te zien met kaartjes op het stuur van de fiets. De laatste halte is de kalvermesterij van Frank Burgers, even ten noorden van Nederasselt. Het is een witvleeskalvermesterij, wat

wil zeggen dat de kalveren een ijzerarm dieet krijgen, waardoor het vlees blank blijft. In Zuid-Europa zijn ze er gek op, maar de werkwijze is controversieel. Volgens dierenwelzijnsorganisatie Wakker Dier hebben de kalveren bloedarmoede en zijn ze ziek. „Ik ben er wel een paar keer op aangesproken vandaag”, zegt Burgers aan het eind van de dag. „Maar we voldoen aan de normen.” In een stal liggen de slachtrijpe kalveren, 29 weken oud en al zo groot als kleine koeien, met zijn zessen in een ruimte van drie bij drie meter. Ze kunnen zich amper bewegen. Maar dat is juist goed, legt Burgers uit. „Bewegen kost maar energie, en die energie hebben ze nodig om zo snel mogelijk te groeien.”